

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

616. An translatio pensionis fieri possit in articulo mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

concessione considerata potius persona, quam officium, vel dignitas, deducendum, ait Lott. cit. q. 36. n. 87. ex pondere verborum personalium tibi, item per te, & ex præmissione nominis proprii.

Quæstio 616. An translatio pensionis fieri possit in articulo mortis?

Respondeo affirmativè. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 11. num. 104. (ubi non est verum, quod per translationem pensionis prorogetur servitus beneficii, & constat ex Mantuan. pens. 4. Decemb. 1626. ubi: quod, quidquid Rota cenerit antiquitus hodie constat, & est receptissima sententia, quod translatio etiam facta in articulo mortis non est novum gravamen) Lott. l. 1. q. 40. & n. 55. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 5. à n. 45. Castr. de benef. d. 1. p. 11. §. 9. n. 5. in fine. citans Azor. p. 2. l. 8. c. 11. q. 10.

2. Ampliatur responso primò: ut procedat, si ve permittat translatione, censeatur etiam permisum, eam fieri in articulo mortis, etiam clausula: etiam in articulo mortis, quæ alias in concessione facultatum transferendi pensiones de stylo addi consuevit, ut Mandol. de signat. grat. tit. translat. pens. non addeset; siquidem dicta clausula porius ex superabundanti, quæ ex necessitate adjicitur. Lott. cit. n. 55. Corrad. cit. nu. 45. testans sic decis. à Rota in Gadicens. pens. 25. Mart. 1541.

3. Ampliatur secundò: ut quemadmodum sustinetur testamentum factum à moribundo balbutiente & semimortuo, modo ad interrogationem Notarii, vel alterius potuerit exprimere mentem per simplicem vocem: ita, vel non; sic pariter sustineatur translatio pensionis à tali taliter facta. Lott. loc. cit. n. 56. & 57. Corrad. loc. cit. nu. 47. & 48. Quinimò etiam, sicut testamentum, & fideicommissum sustinetur factum à moribundo loquela destituto, per nutus oculorum, vel capitis voluntatem suam declarante; ita etiam translatio in hoc casu nutu fieri potest. Corrad. loc. cit. n. 50. Neque his contraria est Rota in Portugallen. pens. quia intelligenda de ita balbutiente, ut nullatenus intelligi posset, aut sciri, an dicatur: ita, vel non. Corrad. n. 49. Idem dicendum, dum nutus tales essent, quibus voluntas non satis declararetur, & sciri nequeret, an annuerit, vel renuerit.

4. Ampliatur tertio: ut procedat, etiam si a tali extorta fuisset translatio banditiis, & persuasionibus translatarii; nam neque blanditia, & persuasions tales vitiana testationem, aut virtu vertuntur blandienti, & persuadenti. Lott. nu. 58. & 59. Corrad. cit. n. 9.

5. Ampliatur quartò: ut non sit invalida à moribundo facta translatio, aut etiam desuper factum instrumentum, dum illud non fuit subscrittum secundum jus aliquod singulare Provinciaz, alicuius solennitatem hanc omnino exigens in contractibus, & instrumentis, quæ super contractibus sunt; cum materia hæc translationis pensionis non pertineat ad contractus; cum translatio hæc sit simplex actus, quem rogar Notarius, vel alius, & non sit contractus. Adde, quod vix sit, ut hujusmodi consuetudines, aut pragmaticæ Laicorum juri communis superinductæ attendantur in instrumentis, quæ conficiuntur inter personas Ecclesiasticas. Lott. n. 58. jundis n. 60. & 61.

6. Ampliatur quintò: quod locum non habeat in hac translatione regula de infirmis, ita ut, eti infirmus transferens moriatur infra 20. dies, valeat

tamen translatio, utpote quæ mox, ut facta, sortitur suum effectum; dicta enim regula loquitur de resignante beneficium; jam autem neque translatione est resignatio, neque pensio est beneficium, nec appellatione beneficii comprehenditur. Corrad. loc. cit. n. 46. Sarnensi. ad hanc reg. q. 16. n. 2. Castr. de benef. d. 1. p. 11. §. 9. n. 5. in fine. Azor. p. 2. l. 8. i. 13. q. 1. editionis Colonensis, de anno 1608. ubi, dum responder, non valere, error videretur esse typographi, & legi debere: non habere, nimis locum, juxta quod quæsumus erat, & ostendit ratio ab eo adduta.

7. Limitanda econtra responso primò: ut hucusque dicta intelligenda sint de tali moribundo, qui intellexit, seu rationem nondum amisit. Corrad. loc. cit. n. 51.

8. Limitanda secundò: ut nihilominus servetur in hac translatione modus, & forma tradita in literis, in quibus prædicta facultas transferendi conceditur. Corrad. n. 54. & sic hæc translatio fieri non posset per testamentum. Corrad. ibid. Garc. p. 1. c. 5. n. 56. non obstante decis. Rota in Placent. pens. 17. Julii 1602, ut ait idem Garc.

9. Limitanda tertio & principali: quod fieri nequeat, & nullatenus valeat translatio, dum ager seu moribundus, & translatarius ita convenient, ut translatio facta intelligatur, si transferens ex illa infirmitate decedat, alias non. Corrad. loc. n. 52. Garc. loc. cit. n. 55. Lott. l. 1. q. 40. n. 19. ed quod, cum per translationem extinguatur antiqua pensio, & nova constituantur coram Executore, dicta facultas videatur non posse sibi vendicare locum, nisi in absolute translatione; atque adeo translatio sub conditione facta sit nulla. Garc. cit. n. 55. Sed de hoc postremo plura infra.

Quæstio 617. An coram aliquo, & coram quo fieri debeat hac translatio?

Respondeo primò: Supponendo, translatio nem fieri vel ab ipso Papa, v. g. ubi translatio fit ex causa necessaria sustinendi gratiam reservationis pensionis confidentialia, de qua suprà, dum nimis reservata pensio in caput, & ad vitam alicuius in commoditatem alterius tertii, & ille, in cuius caput ea sine commoditate fuerat reservata, moriturus, seu occurrente vita periculo eam transfert in aliud, hac potestate (ut Lott. l. 1. q. 36. n. 99.) concessâ illi in hoc eventu, ne gratia illa facta isti tertio alias frustraretur; in hoc enim casu fieri translationem ab ipsorum Papa trudit Lott. l. 1. q. 40. n. 6. Item subiungens n. 8. in hoc casu, cum nihil mutetur, nisi persona fiduciarii, hoc est, illius, in cuius caput sine commoditate erat reservata, fiatque motu proprio, nihil esse justificandum. Item dum fit ex certa scientia de consensu illius, cui facta illius reservatio. Lott. cit. q. 40. nu. 7. (& n. 8. subd. in hoc casu nihil justificandum præter habilitatem pensionarii) illo ipso pensionario pro hoc, ut fiat, supplicant, siue dum fit translatio in vi supplicationis, in qua petatur, ut pensio alias absque facultate eam transferendi concessa casetur, extinguatur, & annulatur ad effectum, ut similis pensio in favorem alterius constituantur, seu reservetur, pro ut supplicant ille tertius, ut sibi ea assignetur, seu reservetur cum clausulis, & decretis in prima pensionis reservatione contentis. Paris. l. 6. q. 4. n. 36. ex Mandol. de signat. grat. tit. translationes. col. 2. Et sub hac formâ fit